

ÆNDRINGSFORSLAG 8

af Carl Schlyter for Verts/ALE-Gruppen

Betænkning**Dariusz Rosati**

Punktafgiftspligtige varer

A6-0138/2005

Forslag til direktiv (KOM(2004)0227 – C6-0039/2004 – 2004/0072(CNS))

Kommissionens forslag

Ændringsforslag

Ændringsforslag 8
BETRAGTNING 13

(13) *Medlemsstaternes mulighed for at operere med* vejledende niveauer med henblik på at kunne fastslå, om varer oplægges i erhvervsmæssigt øjemed eller til privatpersoners egen brug, bør udgå. *Disse* vejledende restriktioner *kan* i øvrigt aldrig i sig selv af myndighederne bruges til at retfærdiggøre en beslutning om, at en oplægning af punktafgiftsbelagte varer er af erhvervsmæssig karakter. Vejledende restriktioner skal derfor kun ses som retningslinjer, som myndigheder giver deres embedsmænd i forbindelse med kontrol.

(13) *Muligheden for at fastlægge visse* vejledende niveauer med henblik på at kunne fastslå, om varer oplægges i erhvervsmæssigt øjemed eller til privatpersoners egen brug, bør *bevares. Det bør dog gøres klart for medlemsstaterne, at disse* vejledende restriktioner i øvrigt aldrig i sig selv af myndighederne *kan* bruges til at retfærdiggøre en beslutning om, at en oplægning af punktafgiftsbelagte varer er af erhvervsmæssig karakter. Vejledende restriktioner skal derfor kun ses som retningslinjer, som myndigheder giver deres embedsmænd i forbindelse med kontrol.

Or. en

Begrundelse

De vejledende niveauer har rent faktisk ført til ukorrekt anvendelse af direktiv 92/12/EØF. Dette er imidlertid ikke sket på grund af selve eksistensen af disse vejledende niveauer, men på grund af de ansvarlige nationale myndigheders isolerede brug af dem i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt punktafgiftspligtige varer oplægges i erhvervsmæssigt øjemed eller ej. De vejledende niveauer udgør et nyttigt hjælpemiddel, ikke kun for de enkelte landes administration, men også for harmoniseringen af de nationale myndigheders praksis. Manglen på disse i kombination med brugen af kvalitetskriteriet blandt de kriterier, som lægges til grund for vurderingen af, om oplægningen sker i erhvervsmæssigt øjemed, vil føre til, at de nationale myndigheder foretager fuldstændig subjektive og forskelligartede

vrderinger af, om der er tale om erhvervsmæssige eller ikke-erhvervsmæssige formål. Under alle omstændigheder bør enhver henvisning til vejledende niveauer ledsages af en bestemmelse om, at det ikke er nok, at de nationale myndigheder opfylder dette kriterium for at fastslå, om der er tale om erhvervsmæssigt øjemed eller ej, men at de også samtidig skal undersøge, om et andet kriterium er opfyldt.

1.6.2005

A6-0138/9

ÆNDRINGSFORSLAG 9
af Carl Schlyter for Verts/ALE-Gruppen

Betænkning
Dariusz Rosati
Punktafgiftspligtige varer

A6-0138/2005

Forslag til direktiv (KOM(2004)0227 – C6-0039/2004 – 2004/0072(CNS))

Kommissionens forslag

Ændringsforslag

Ændringsforslag 9
ARTIKEL 1, NR. 3, LITRA B
Artikel 9, stk. 2, afsnit 1 a (nyt) (direktiv 92/12/EØF)

*Med henblik på at fastsætte, hvorvidt
nedenstående produkter er anskaffet til
privatpersoners egen brug, anvender
medlemsstaterne følgende vejledende
mængder:*

*(a) for alkoholholdige drikkevarer, den
mængde, der forbruges i løbet af
gennemsnitlig 120 dage*

*(b) for tobaksvarer, den mængde, der
forbruges i løbet af gennemsnitlig 60 dage*

Or. en

Begrundelse

Da mange alkoholholdige drikkevarer kan opbevares hele livet, er der behov for en definition af det tidsrum, der skal gælde i forbindelse med begrebet "egen brug". Den her foreslåede metode er så fleksibel, at den ikke er diskriminatorisk.